

بسم الله الرحمن الرحيم

نقش نظام سرمایه‌داری در بحران اقتصاد جهانی

(ترجمه)

بر هیچ کس پوشیده نیست که اقتصاد ستون فقرات زندگی بشر است و در نتیجه، نیاز به نظامی می‌شود که باعث رشد و توزیع منابع (ثروت) در جامعه شود. امروزه نظام اقتصادی نظامی است که توسط فیلسوف غربی آدم اسمیت تأسیس شد که وی به عنوان «پدر نظام سرمایه‌داری» شناخته می‌شود. نظام سرمایه‌داری به این معناست که شرکت‌ها، صنایع و سرمایه‌گذاری‌ها متعلق به چند نفر است که پُر از حرص و طمع هستند و می‌خواهند بدون در نظر گرفتن ارزش‌های انسانی ثروت را جمع‌آوری کنند. در نتیجه ثروت متعلق به سرمایه‌داران است، در حالی که مردم عادی هر روز از فقر، رنج می‌برند.

نظام سرمایه‌داری در واقع مصدر حقیقی بحران‌های اقتصادی جهان می‌باشد و این به فلسفه آن و شناسایی این نظام ارتباط می‌گیرد و به جامعه نگاه می‌کند که چگونه کمبود کالا و خدمات و نیازهای روزافزون انسان‌ها را برآورده کند، و معالجه این مشکل را قسمی که استعمارگران سرمایه‌دار ادعا می‌کنند نیست، که از طریق تولید کالا و خدمات مشکل را حل کنند. براین اساس، نظام سرمایه‌داری تولید کالاها و خدمات را در اولویت قرار داده و از توزیع آن‌ها چشم‌پوشی می‌کند. نتیجه این شد که معیار برای رشد اقتصاد کشور ثروت آن بود، نه این که ثروت در بین مردم توزیع شود، در حالی که اکثر مردم عادی از فقر رنج می‌بردند.

سرمایه‌داران، وسواس سود بیش از حد را دارند و چیزی به جز منافع اقتصادی خود نمی‌اندیشند. این ویژگی بر عملکرد دولت، سیاست اقتصادی و حتی سیاست تأثیر می‌گذارد. بکارگیری از این نظام برده‌داری جدید، منجر به فاجعه اقتصادی می‌شود، قسمی که مسئله بیکاری بحران ایجاد کرد. در این صورت، کارگران هم‌چنان در خدمت منافع ثروتمندان هستند، در حالی که چیزی جز دستمزد ناچیز برای‌شان نمی‌دهند.

ظلم سرمایه‌داران با وضع مالیات گزاف بر هر محصول، همه زندگی قشر فقیر را در بر گرفته است. از آنجای که هر انسان در زندگی محتاج به خدمات می‌باشد، مالیات به طور مستقیم مشکلات زندگی روز مره را افزایش می‌دهد. و ما می‌گوییم که مالیات بر دوش فقراء است، نه بر دوش ثروتمندان؛ چون بر ثروت سرمایه‌داران مالیات وضع نمی‌شود، بلکه بر کالاها و خدمات وضع می‌شود. حتی مالیات شرکت‌ها هنوز هم بر ثروت صاحبان شرکت تأثیر نمی‌گذارد؛ چون سرمایه‌داران اغلب گزارش‌های حسابرسی نادرست ارائه می‌دهند. بنابراین، در نظام سرمایه‌داری ثروت در میان افراد کم پخش می‌شود، در حالی که اکثریت، برده باقی می‌مانند و حتی نمی‌توانند نیازهای اولیه خود را تأمین کنند. این برده‌داری سرمایه‌داری بسیار بدتر از بردگی قریش است؛ زیرا به برده‌های آن دوران غذا و مسکن داده می‌شد.

از سوی دیگر، اسلام یک روش کامل زندگی می‌باشد که شامل نظام اقتصادی نیز است. اقتصاد اسلامی بر سه قسم استوار است؛ روش به دست آوردن مالکیت، استفاده مالکیت و توزیع مالکیت. مشکل اقتصادی در نظام اسلامی که باید حل شود، عدم موجودیت کالا و خدمات نیست؛ بلکه توزیع آن است. از این نظر، راه‌حل مشکل اقتصادی توزیع دارایی‌ها است نه از طریق تولید ثروت. بهترین مثال در این مورد، کینیا است که سرزمین بسیار غنی و ثروتمندی می‌باشد؛ اما با سیاست‌های نادرست و عدم توزیع ثروت مردم در بسیاری از نقاط این سرزمین در حال مرگ هستند. با وجود این که غذا به سطل‌های زباله انداخته می‌شود! در حقیقت

فقر ناشی از ظرفیت تولید کالاها نیست، بلکه ناشی از عدم توزیع مواد برای تأمین نیازهای اساسی انسان است. اسلام ذخیره و انحصار مال را ممنوع قرار داده، چون الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ [توبه: 34]

ترجمه: و کسانی که طلا و نقره را اندوخته می‌کنند و آن را در راه الله [سبحانه و تعالی] خرج نمی‌نمایند، آنان را به عذاب بس بزرگ و بسیار دردناکی مژده بده.

اما در مورد اشتغال، اسلام مفصل به آن پرداخته است؛ چون شکلی از اشکال عبادت می‌باشد. دید و نظر اسلام به هر کاری بر اساس فایده آن نیست؛ بلکه بر اساس مقیاس حلال و حرام نگاه می‌کند و این دید را بر اعمال انسان نیز دارد. در اسلام حقوق یا دست‌مزد کارگران به سود کارفرما نمی‌شود. از این نظر، واضح است که کار در اسلام وسیله برای برطرف کردن مشکلات اقتصادی است؛ بر عکس برده‌داری مدرن که در نظام اقتصادی سرمایه‌داری شاهد آن هستیم. علاوه بر این، درآمد دولت در اسلام از طریق مالیات نیست؛ بلکه بر اساس توزیع ملکیت/ ثروت بستگی دارد. به عنوان مثال زکات مالی که در مدت زمان معین به میزان مشخصی نصاب آن رسیده باشد، 2،5 درصد است.

ای مسلمانان و غیر مسلمانان! بحران اقتصادی که جهان شاهد آن است، در واقع نشان‌دهنده شکست نظام اقتصادی سرمایه‌داری است. اکنون زمان استجاب دعوت برای تغییر اساسی است که مردم را پیروز دنیا و آخرت می‌سازد. این تغییر دعوت به سوی اسلام است و تنها مبدأ اصلی که شامل نظام‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی واقعی می‌باشد تا مردم را در همه زمینه‌های زندگی از طریق اقامه مجدد دولت خلافت در یکی از سرزمین‌های اسلامی به مجد و عزت برساند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [انفال: 24]

ترجمه: ای مؤمنان، [دعوت] الله [سبحانه و تعالی] و رسول او را بپذیرید چون شما را فراخواند برای آن که [دلستان] را زنده دارد.

مترجم: پارسا «امیدی»

27 ذی الحجه 1442 ه.ق.

جمعه 06 آب/اگستس 2021 م.